

**Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jeg henstiller, at man nu snart stiler mod Afslutningen af de korte Bemærkninger.

**Valdemar Thomsen:** Efter den Fremstilling, det ærede Medlem her har givet, har han naturligvis over for Vælgerne refereret og kommenteret mine Udtalelser paa en saadan Maade, at de tilstedeværende maatte faa dem galt i Halsen, og det har selvfølgelig ogsaa været Mening, saa meget kan jeg i hvert Fald forstaa af de Erklæringer, jeg er i Besiddelse af. I sine Bestræbelser for at sværte en politisk Modstander ogsaa med de Bemærkninger, han nu fremsatte, glemte det ærede Medlem aabenbart, at han har Medansvaret for højtidelige Erklæringer, der bl. a. gaar ud paa at udtale Beundring for de store tyske Sejre, og et Tilsagn om, at Danmark vil være med i et Samarbejde under Tysklands Førerskab, og endelig — det gaar 8. Juli-Erklæringen ud paa —, at Opgaven for Danmark maa være et gensidigt, aktivt Samarbejde med Stortyskland. Det ærede Medlem har aabenbart, kan jeg forstaa, den Anskuelse, at det er kompromitterende for mig at give Tilslutning til en eller anden Plan, men at det er helt uskyldigt for ham at tage Medansvaret for et saadant Tilsagns Gennemførelse. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem opfatter Folketinget som en Børnehave; det er nærmest det, man faar Indtryk af. Hvis ikke han skulde have Medansvaret for de højtidelige Erklæringer, Løfter og Tilsagn, der er givet, saa faar det ærede Medlem tale ud med sine Vælgere om Spørgsmaalet; men skulde de faa Indtryk af, at han har det — og det maa de unægtelig faa —, saa kan den Dag godt komme, da de siger: Nu har han rodet længe nok i Sandkassen.

**Indenrigsministeren (Jørgen Jørgensen):** Jeg har bedt om Ordet i Anledning af det ærede Medlem Hr. Ragers Bemærkninger om den Ordning, der er truffet med Hensyn til Fabriksluftværnet, hvor man ved en frivillig Overenskomst mellem Arbejdere og Arbejdsgivere er enedes om at yde et Vederlag til de Arbejdere, der paatager sig denne Vagt, og hvor Staten er gaaet med til at yde Tilskud til denne Ordningens Gennemførelse. Det ærede Medlem mente, at man burde have gennemført en generel Ordning, hvorved det blev en Pligt for alle Arbejdsgivere at udrede den Betaling til

Arbejderne, som der her var Tale om. Det tror jeg ikke Tiden er inde til at drøfte her. Vi har søgt gennemført en Ordning, som kunde gennemføres nu, og har tilrettelagt Grundlaget ved at faa de to Parter, der var interesserede i Spørgsmaalet, i Forhandling med hinanden; for at fremme Muligheden af at gennemføre Ordningen paa et frivilligt Grundlag er Staten saa gaaet med til at yde økonomisk Støtte, og dette har faaet Tilslutning fra Finansudvalget. Derfor tror jeg, at vi nu maa prøve den Ordning, der er sat i Gang, og saa maa vi senere se, om det bliver nødvendigt at gennemføre en Ændring af Loven, som det ærede Medlem antydede.

**Socialministeren (Laurits Hansen):** Det ærede Medlem Hr. Rager rejste et Par Spørgsmaal i Forbindelse med Ferieloven, som jeg gerne vil besvare. Det ærede Medlem spurgte, om private Arbejdsgivere søger Udsættelse af Ydelse af Ferie til Vinterhalvaaret. Det er kun i aldeles forsvindende Grad, det finder Sted, det er i saa faa Tilfælde, at det ingen Rolle spiller. Men det kan være paakrævet i offentlige Institutioner at fordele Ferierne over Sommer- og Vinterhalvaaret skiftevis, og det ved jeg praktiseres.

Hvad angaar det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til, at Statsinstitutioner skulde løbe fra deres Forpligtelser, skal jeg sige, at der ikke er forelagt mig noget i saa Henseende, og jeg er uden Kendskab til Realiteterne, men hvis det praktiseres, ser det i hvert Fald ikke godt ud. Jeg erkender, at der er Mangler i Ferieloven, og hvis der kan skabes Tilslutning i dette høje Ting og i Landstinget, skal jeg være mere end villig til at fremsætte Forslag, der raader Bod derpaa, snarest belejligt.

**Rager:** Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for de Udtalelser, han fremsatte, men jeg er alligevel lidt betænkelig ved den Situation, vi er kommet i, pro primo fordi vi har en Lov, hvori der staar, at det er et borgerligt Ombud, og alligevel har vi underhaanden vedtaget at betale, pro secundo fordi det er uheldigt i den nuværende Situation. Det er givet, at naar der i en Ejendom er f. Eks. 14. Mand i Luftværnet, hvoraf 8 faar Penge, medens de 6 ikke faar, saa vil de 6 sige: Hør, har I ikke nogle flere i jeres Virksomhed, som kunde komme og være med her, for I faar dog noget for det, medens vi skal gøre det gratis. Der bliver et kedeligt Forhold mellem disse Mennesker indbyrdes, og det